

Notícies i activitats

Estudi Bíblic

Els divendres a les 20 h. a la casa pastoral estudiem plegats el llibre del Gènesi. **Aquest mes els estudis finalitzaran el 22 de juny.**

Consell

8 de juny a les 17:30 h. queda convocada la junta pel Consell a la casa pastoral.

Mesa del Presbiteri

9 de juny a les 10:00 h. estem convocats a la Mesa del Presbiteri (EEC).

Excursió unida EEC

El dissabte 16 de juny a les 11h, enguany organitzada per l'església de Poble Nou, amb visita cultural i paella.

Quadre de juny

Dia	Predicació	Litúrgia
3	Jonathan Navarro	Jonathan Navarro Sant Sopar
10	Marta Omaña	Marta Omaña
17	Jonathan Navarro	Esther Cortés Sant Sopar
24	Josep Casanovas	Josep Casanovas

1era Església Protestant a Rubí Carrer del Descobridor Colom, 6
Cultes diumenges a les 11h. Estudi Bíblic i Pregaria divendres a les 20 h.
www.esglesiarubi.org - eer1881secretari@gmail.com

El manteniment de la nostre església és un privilegi i una responsabilitat de tots els membres, pots col·laborar fent una aportació mensual en els següents números de compte bancari:

Ofrenes: ES90 2100 3082 9021 0091 0402

Ajut social: ES43 2100 3082 9422 0019 2007

La 1era Església Protestant a Rubí, és membre de l'Església Evangèlica Espanyola, de tradició metodista i presbiteriana (Presbiteri de Catalunya-EEC), del Consell Mundial d'Esglésies, de la Conferència d'Esglésies Europees, del Consell Mundial Metodista i de la Comunió Mundial de Esglésies Reformades.

El Full Protestant

Pensaments, notícies i activitats de la 1era Església Protestant a Rubí

Juny de 2018

Governos que fan vergonya

“Quan els que manen perden la vergonya, els que obeeixen, perden el respecte.”

Georg Christoph Lichtenberg.

Aquest mes d'abril l'escola dels Maristes de Rubí va demanar-me de fer unes visites al nostre temple pels estudiants de 4t d'ESO, en les que els hi pogués explicar fer cinc cèntims sobre els protestants, en el context de la pluralitat religiosa.

Una de les idees que vaig compartir amb cadascun dels grups era la següent: *Avui podeu decidir ser catòlics, protestants, musulmans... , podeu creure el que vulgueu, o no creure en res; teniu aquest dret de creure o no creure, però no sempre ha sigut així, i tampoc us penseu que ha de ser sempre així, en un passat molt proper, als protestants ens tractaven de traïdors a la pàtria, aquest fet encara avui ens afecta en els nostres drets. Avui ens toleren, i demà? Demà Déu dirà qui ens perseguirà. No deixen de lluitar mai pels vostres drets, o us els prendran.*

Aquest mes de maig la Conferència d'Esglésies Europees (CEC-KEK, de

la que som membres tot i que sovint encara hi ha gent que es pregunta per a què serveixen aquests organismes) va realitzar un vídeo al temple de la nostra església al carrer Tallers. En aquest vídeo, que aviat es farà públic i que es projectarà fins i tot al Parlament Europeu, intervenen els pastors Pablo García i Octavi Abril, la Manolita Fuentes vídua del pastor Enric Capó, el Joel Cortés, per molts anys president de la IEE, amb l'actual pastora de Tallers i vicepresidenta de la IEE, la Marta López, juntament amb l'advocat Andrés Pérez. Més de cinc hores de gravacions per poder explicar en un vídeo de cinc minuts aquesta realitat, que la pèrdua de drets dels protestants durant la dictadura nacional-catòlica del general colpista Francisco Franco, encara avui ens suposa una manca de drets que ens fa pagar un alt preu a les nostres esglésies, ens referim al fet de que l'any 1977 quan es va permetre als religiosos de l'església catòlica i romana accedir a la cotització de la Seguretat Social per entrar dins del sistema de pensions estatal, els nostres pastors van quedar-ne fora fins la dècada dels 90 pel fet de ser Protestants. Encara que la història és coneguda, m'agradaria fer èmfasis en una qüestió

concreta. La nostra església porta anys de judicis, anys de sentències favorables i anys veient com l'advocacia de l'Estat Espanyol recorre les sentències a tribunals superiors. Mentre, els nostres pastors, i les seves vídues van morir sense veure reconeguts els seus drets, i durant aquests anys la nostra església acumula unes despeses de més d'un milió d'euros per no deixar a aquestes persones sense pensió, ja que, com dirà la pastora Marta López en aquest vídeo: *el Regne de Déu no són només paraules, ha de ser també fets, i no abandonar als nostres pastors i a les vídues és un fet que fa visible el Regne de Déu.*

L'Estat Espanyol que tant reclama que les lleis són iguals per a tothom, que estan per complir-les i que s'han de respectar les decisions dels tribunals, és un Estat que l'any 2012 va rebre una sentència ferma per part del Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg (TEDH), en la qual va declarar que havia vulnerat els drets a la igualtat i la no discriminació, així com els nostres drets de llibertat religiosa. **És a dir, s'havien vulnerat els nostres Drets Humans.** Aquesta sentència es referia concretament al cas del nostre pastor Francisco Manzananas Martín.

Diu el nostre advocat que:

Tot i la claredat i contundència d'aquesta Sentència del TEDH dictada el 2012, que afectava a un concret Pastor, però el pronunciament era extensible a tots els que estiguessin en les mateixes condicions, la veritat és que l'Estat espanyol ha

mantingut una actitud passiva, sense reconèixer aquests drets als restants Pastors evangèlics que es troben en la mateixa situació. Això ha obligat a cada un d'ells a haver d'iniciar llargues i complexes reclamacions judicials, en què, a més, la representació de la Seguretat Social s'oposa de manera contundent al fet que es reconegui el dret d'aquests.

Recentment han passat dues coses que posen en evidència la inadmissible actuació de l'Estat espanyol en aquesta qüestió. D'una banda, al setembre de 2015, es va dictaminar un RD que pretenia establir les bases per restablir els Drets dels nostres pastors, ara bé, **tot plegat va ser només un parany**, ja que els requisits que es preveien en la mateixa, impediend que pogués ser aplicable a cap dels pastors que actualment està reclamant el reconeixement dels seus drets davant els Jutjats del Social. L'actuació és tan esperpèntica, que la veritat és que els requisits que exigeix aquesta norma, impediriem, per exemple, que la mateixa es pugui aplicar a pastor Manzananas, que és aquell a qui va reconèixer el Dret la Sentència del TEDH de 2 d'abril del 2012.

Però l'Estat espanyol no s'ha conformat amb això, sinó que, en l'assumpte que judicialment va més avançat, en el qual s'ha reconegut el dret a la pensió de la vídua d'un altre pastor, no només pel Jutjat del Social, sinó també ja pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, **la referida Sentència del Tribunal Superior de Justícia de**

Catalunya ha estat recorreguda davant el Tribunal Suprem.

Ara bé, dit recurs, s'ha articulat per una via absolutament excepcional, prevista a la Llei, que és la del "recurs en interès de llei" **que ha de formular el ministeri fiscal, el que significa que es tracta d'una actuació política, decidida per el Govern** (l'actuació és de la Fiscalia del Tribunal Suprem). És aquest un procediment tan excepcional que s'ha utilitzat en escassíssimes oportunitats. Però el que crida més l'atenció és que aquesta via excepcional de recurs, s'utilitzi per aconseguir que es revoqui una Sentència, quan el que significaria l'èxit d'aquest recurs de l'Estat, és perpetuar la vulneració de drets fonamentals a la igualtat i a la llibertat religiosa, que ja ha reconegut el Tribunal Europeu de Drets Humans.

És a dir que **l'Estat espanyol, i en concret el Govern del PP, pren la decisió política de recórrer la sentència coneixent perfectament que l'èxit del recurs suposaria perpetuar dues vulneracions de drets fonamentals de la Constitució Espanyola.**

L'últim punt que vull fer notar d'aquest tema, per a què quedi clar que estem parlant d'un cas de vulneració de drets contra un col·lectiu (nosaltres els protestants) per motius religiosos, per part d'un govern hereu d'aquell nacional-catolicisme que mai va pagar pels seus crims i que fins al dia d'avui per aquest motiu se senten impunes i no els fa vergonya no acatar la sentència

del TEDH, és que si tots aquests pastors, i totes les vídues, fossin vius, no estariem parlant de molt més de 200 persones amb pensions de menys de 1000 euros; el rebuig de l'Estat de complir la sentència és doncs, evidentment, una qüestió ideològica, d'un Estat que no tolera que els ciutadans a qui governa puguin tenir tots i totes els mateixos drets a banda de la seva confessió religiosa.

No sé quants anys portem de judicis, vint, vint-i-cinc? Ara mentre escric aquestes línies, van sortint els titulars, d'alguns membres d'aquests governs ja queden ben pocs al carrer, i els que encara no han entrat en presó, han perdut tot el seu prestigi, si és que algun cop el van tenir: Dobles comptabilitats (caixes B), sobres, xarxes corruptes de contractació i finançament irregular de partits, titulacions universitàries falses... i un llarg etc.

I sí, se m'escapa un bon somriure, cada cop que aquests ens demanen que complim les seves lleis, perquè com deia el Georg Christoph Lichtenberg,

"Quan els que manen perden la vergonya, els que obeeixen, perden el respecte."

Jonathan Navarro
Pastor de la 1era Església
Protestant a Rubí
(EEC-IEE)